

[Arbejdsministeren]

man kan ikke forhandle sig ned under minimumsdirektivets krav. Man kan også forhandle sig ud af loven, når det drejer sig om de skærpede regler.

Det, man får ud af at lave aftaler, er noget meget væsentligt, nemlig at tvistigheder lægges ind i det fagretlige system. Dermed er der en hurtigere faglig og saglig sagsbehandling, så jeg er overbevist om, at arbejdsmarkedets parter vil være optaget af at indgå kollektive aftaler.

Men det er korrekt, som hr. Per Stig Møller har opdaget, at vi på nogle grundlæggende retspolitiske felter synes, det er vigtigt at lave lovgivning. Der er på hele Arbejdsministeriets område en klar stillingtagen til, hvordan arbejdsgiverne skal være forpligtet juridisk og økonomisk, hvis man ikke overholder aftaler, hvis man ikke overholder lovgivning, og jeg synes, det er bekymrende, når Det Konservative Folkeparti nu siger, at man nu vil have ændret de regler, vi har haft om kollektivt bødeansvar, om arbejdsgivernes ansvar, om arbejdsgivernes kollektive ansvar, og nu vil have lagt det ind i et aftalesystem. Det betyder faktisk væsentlige forringelser af det retsgrundlag, der har været siden 1977, og jeg kan godt forstå, at min forgænger, der sidder ved siden af hr. Per Stig Møller, trykker sig i sædet, for han ved nemlig godt, at det er et væsentligt retspolitisk skred, som denne regering ikke vil indlade sig på. Men det er værd at notere sig, at det vil Det Konservative Folkeparti ved at have stillet ændringsforslag nr. 11, 12 og 13, og det er dybt bekymrende i forhold til den almindelige retssikkerhed.

Hr. Helge Sander kan tilsyneladende ikke lide puljen. Det beklager vi meget. Industri- og samordningsministeren har nævnt Samsø som et eksempel, hvor Venstre har været meget optaget af en indsats. Jeg husker også, hvordan hr. Helge Sander, dengang vi diskuterede nedlæggelsen af Herning Seminarium, mente, det var utrolig vigtigt, at vi statsligt økonomisk forpligtede os til at løfte det lokalsamfund, som mistede en institution. Og det er lige præcis det, puljen handler om. Den handler om, hvad vi kan gøre, og hvordan vi sikrer et beredskab, der kan gøre det ansvarligt og ordentligt.

Jeg er glad for fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger, som var, at der er forbedringer i dette lovforslag. Ja, der er klare forbedringer.

Der er forbedringer, der består i, at når der skal indledes forhandlinger mellem lønmodtager og arbejdsgiver, kan man få sagkyndig bistand med. Der er klare forbedringer i opgørelsesmetoderne, og der er klare forbedringer i det juridiske, nemlig i forbindelse med begrebet et arbejdssted.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg er glad for, at SF havde den klare melding, at der er forbedringer, også i ændringsforslag nr. 1, 2, 3, 12 og 18, som rummer nogle af de ting, vi har drøftet undervejs. Det er jeg meget glad for, og det anerkender jeg meget. Jeg havde selvfølgelig gerne set, at også SF stemte for ændringsforslagene, fordi de faktisk er et skridt i den rigtige retning, og det er oven i købet en klart bedre udmøntning af den dagsorden, som blev vedtaget engang i 1992, og som vi har diskuteret mange gange meget længe. Vi har hver har vores fortolkninger af den dagsorden; jeg håber, at diskussionerne om den, når vi har stemt om lovforslaget i morgen ved tredje behandling – og dér kan jeg forstå at SF også er med – i hvert fald kan holde sommerferie.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det var da en udmærket hilsen til Kristeligt Folkeparti og CD, arbejdsministeren sluttede med: Dette er bedre end dagsordensforslaget fra 1992. Det var da egentlig ikke venligt at minde om det. Nu ved CD og Kristeligt Folkeparti så, hvorfor vi stemmer imod.

Ministeren siger, at hun åbnede for et omfattende udvalgsarbejde. Ja, det var så omfattende, at ministeren ikke var i stand til at besvare spørgsmålene. Der er en stribe af spørgsmål tilbage fra den 7. februar, som først blev besvaret i forgårs kl. 16 og så ufyldestgørende, at der måtte stilles nye spørgsmål, som først blev besvaret i går. Jeg tror desværre ikke, udvalgsarbejdet har haft nok indflydelse på processen, når svarene kommer så sent.

Men det vigtige er, at ministeren siger, at vi har fundet balancen mellem aftale og lov, hvor man nu kan forhandle frit over EU-niveauet. Ja, det er da en besynderlig frihed, for det betyder jo, at sagen i virkeligheden er afgjort med det, man har meddelt om 1996. Man har frihed til at gøre, som regeringen vil. Det er det, man i gamle dage kaldte: Frihed er indsigt i nødvendigheden – en smuk definition, men sådan op-